

sygn. akt *III RC 55/23*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant st.sekr.sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2023r. w Kętrzynie sprawy

z powództwa **H. D.**

przeciwko **D. K.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. Oddala powództwo.

II. Nie obciąża stron kosztami postępowania.

III. Zasądza od powoda H. D. na rzecz pozwanej D. K. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Przyznaje ze Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego K. B. kwotę 1107 złotych (słownie tysiąc sto siedem złotych) w tym kwotę 207 złotych (dwieście siedem złotych) należnego podatku VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego sprawowanego z urzędu.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

Powód H. D. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej D. K. ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie III RC 62/19 w kwocie po 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że pozwana jest osobą pełnoletnią, nie wiadomo czy kontynuuje naukę czy też podjęła pracę. Zachodzi prawdopodobieństwo braku przesłanki będącej podstawą obowiązku alimentacyjnego. Podniósł, że posiada znaczne zadłużenie komornicze w związku z zaległościami alimentacyjnymi, co stanowi duże obciążenie dla jego budżetu domowego, brakuje środków na bieżące utrzymanie. Obecnie powód pozostaje na rencie i korzysta z pomocy środka pomocy społecznej. Ponadto powód może podjąć zatrudnienie jedynie w warunkach pracy chronionej, z uwagi na orzeczoną niepełnosprawność (k. 2-5).

Pozwana D. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podała, że nie nastąpiła konieczna zmiana stosunków, która miałaby istotny wpływ na zmianę zakresu obowiązku alimentacyjnego powoda. Pozwana kontynuuje naukę, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie z powodu posiadanych schorzeń i niepełnosprawności wymaga stałej pomocy i wsparcia. Alimenty zasądzone od powoda są niezbędne pozwanej do zaspokajania potrzeb życia codziennego, leczenia czy rehabilitacji. Podniosła jednocześnie, że powód nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów, w żaden sposób nie pomaga w opiece, nie interesuje się

jej losem. Wytoczone powództwo niewątpliwie nie zasługuje na uwzględnienie i jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego (k. 43-44).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 16 lipca 2019r. w sprawie III RC 62/19 Sąd Rejonowy w Kętrzynie obniżył alimenty od powoda na rzecz pozwanej do kwoty po 200 zł miesięcznie poczynając od dnia 21 marca 2019r.

Obecnie powód zamieszkuje w O., prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe. Nie pracuje, jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Może podjąć pracę jedynie w warunkach chronionych. Utrzymuje się z renty w wysokości 1588,44 zł brutto miesięcznie. Z uwagi na potrącenia alimentacyjne do wypłaty otrzymuje rentę w kwocie 681,97 zł miesięcznie. Korzysta także z pomocy ośrodka pomocy społecznej np. w formie zasiłków celowych na zakup leków czy żywności. W bieżącym utrzymaniu wspomaga go także znajoma J. G.. Stałe wydatki związane z utrzymaniem mieszkania i mediów określił na kwotę ok. 600 zł miesięcznie.

Natomiast pozwana zamieszkuje we wsi R., gmina R. wspólnie z dziadkami. Jest osobą o znacznym stopniu niepełnosprawności, trwale całkowicie niezdolna do pracy. W bieżącym funkcjonowaniu wymaga stałej obecności innej osoby. Kontynuuje naukę w szkole podstawowej w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) w Ż.. W ośrodku przebywa od poniedziałku do piątku, dni wolne od nauki spędza pod opieką dziadków. Utrzymuje się z renty socjalnej w wysokości 1217,98 zł miesięcznie. Pobiera także zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 215,84 zł oraz pomoc na kontynuowanie nauki w kwocie 595 zł miesięcznie. Miesięczny koszt własnego utrzymania określiła na kwotę ok. 2400 zł miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o zeznania powoda, powołanych świadków: T. K. i J. G. (k. 110-112) oraz dokumenty złożone przez strony znajdujące się w aktach sprawy (k. 6-36, k. 46-76, k. 93-109).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, zeznaniom świadków T. K. i J. G. oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiany te dotyczyć mogą zakresu potrzeb uprawnionego jak i możliwości zobowiązanego.

Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, o czym stanowi art. 133§3 kro.

W tym miejscu wskazać trzeba, iż istotą obowiązku alimentacyjnego jest wspomóżenie osoby uprawnionej do momentu osiągnięcia przez nią samodzielności. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności- przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletności. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie (por. wyrok SN z 14 listopada 1997r., sygn. akt. III CKN 217/97).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd uznał, że powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim podnieść należy, że pozwana nie posiada majątku i mimo pełnoletności nadal nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Pozwana od dzieciństwa jest osobą niepełnosprawną. W związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji wymaga pomocy osób trzecich. Nadal kontynuuje naukę w szkole podstawowej

w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym, gdzie ma zapewnioną stosowną opiekę. W czasie wolnym od nauki pozostaje pod opieką dziadków. Ponadto z uwagi na znaczny stopień niepełnosprawności nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy. Źródłem jej utrzymania jest renta socjalna, zasiłek pielęgnacyjny oraz pomoc z (...) na kontynuowanie nauki.

Zdaniem Sądu, kwoty tych świadczeń nie zabezpieczają usprawiedliwionych potrzeb pozwanej, które są znaczące. Dlatego, też powód jako ojciec powinien w dalszym ciągułożyć na utrzymanie pozwanej alimenty w dotychczasowej wysokości 200 zł miesięcznie.

Orzekając w niniejszej sprawie, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powód faktycznie ma do dyspozycji na własne wydatki skromną kwotę ok. 680 zł miesięcznie. Z uwagi na trudną sytuację majątkową jest zmuszony korzystać z pomocy społecznej czy też innych osób.

Jednocześnie, zauważyć przy tym trzeba, że powód od wielu lat nie wykazuje żadnego zainteresowania losem córki, stanem jej zdrowia, nie utrzymuje z nią żadnych kontaktów. Od dłuższego czasu nie płacił także należnych pozwanej alimentów, co spowodowało znaczne zadłużenie alimentacyjne. Kwota renty jaką otrzymuje jest pomniejszona o alimenty bieżące należne pozwanej jak i zaległości z tytułu niepłaconych alimentów. Powyższa sytuacja nie jest okolicznością, która wystąpiła z powodów niezależnych od powoda, lecz jest konsekwencją niepłacenia alimentów przez dłuższy okres czasu, co spowodowało zwiększenie zadłużenia, a tym samym doprowadziło do obecnych potrąceń dokonywanych przez komornika sądowego.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 138 kro Sąd powództwo o uchylenie alimentów oddalił jako nieuzasadnione (pkt. I wyroku).

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc (pkt. II wyroku).

Na podstawie art. 98§1 kpc, biorąc pod uwagę wynik sprawy zasądono od powoda na rzecz pozwanej kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. III wyroku).

O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 22³ ustawy o radcach prawnych (tj. Dz. U z 2022r. poz. 1166) w zw. z §9 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (pkt. IV wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski